

Red de Solidaridad con América Latina Solidaritetsnätverk med Latinamerika RESOCAL

Uttalande av Solidaritetsnätverk med Latinamerika RESOCAL, angående rapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter den 2020-09-14

RESPEKT FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER I LATINAMERIKA

I rapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter OHCHR hänvisade Michelle Bachelet uttryckligen till sju latinamerikanska länder. Brasilien, Colombia, El Salvador, Honduras, Mexiko; särskilt omnämmande för Venezuela och Nicaragua. Tidigare hade högkommissarier för mänskliga rättigheter uttalat sig i förhållande till Bolivia, Chile, Peru.

FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna i dess ingress anser att det är av avgörande betydelse att främja utvecklingen av vänskapliga förbindelser mellan nationer. Detta är ett grundläggande begrepp, i verkligheten, när vissa mäktiga nationer inför blockad, sanktioner, embargo etcetera mot andra nationer, bara för att de inte sammanfaller i politiska realiteter; det skulle behöva kriminaliseras, men det är det inte. Demonstrativa slutsatser från detta globala organ i FN, i ledare för FN:s kommissionär för mänskliga rättigheter Michelle Bachelet, visar att straff från en ekonomiskt mäktig nation till en annan med mindre makt normalt accepteras och sida vid sida. När dessa tvångsåtgärder av enorm betydelse får effekter som klassats som katastrofala för en varaktig utveckling av ett land och omänskligt för invånarnas integrerade liv. Som är fallet med Kuba och Venezuela. Att främja utvecklingen av vänskapliga förbindelser mellan nationer har därför detta syfte: att bekämpa motsatsen, bestämt kräva ett på tvångsåtgärder, för att angripa människoliv och FN:s Magna Charta.

FÖRSVARA DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA, BERÄKNA POLITIK ELLER UNDERLÅTENHET

FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna har 30 artiklar och punkter som tydligt talar om människans grundläggande rättigheter. Det skulle vara långt att lista dem alla, men det är bra att påpeka att alla dessa artiklar innebär människan som född fri och suverän, med lika rättigheter. Här kan vi observera en allvarlig inkonsekvens. Det är sant att män föds fria och med alla rättigheter, men inte på alla platser på denna planet jorden.

På många håll föds de för att utsättas för omänsklig och förslavande behandling, särskilt i samhällen som domineras av en ogynnsam ekonomisk, social och politisk makt. Politiska eliter som bygger på ett kapitalistiskt system av nyliberal skärning och passerande makt tillåter inte, på något sätt möjligt, människans integrerade utveckling. En grundläggande aspekt att följa de parametrar som den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna har infört.

Alla erövringar som människan har uppnått för att förbättra sin livsstil har lyckats bekämpa det kapitalistiska systemet och dess elit. Det bör därför stå helt klart för FN:s högkommissarie, att genomdriva och respektera människans rättigheter och inte vara beskyddande av ett rovgirigt system som dömer människor, för livet, att leva med orättvisor, misär och hunger. Den senaste utvecklingen visar oss den yttersta människorättsmyndighetens böjelse, särskilt när det gäller det som pågår i Latinamerika i allmänhet och Venezuela, Kuba och Nicaragua i synnerhet länder som kämpar för att förbättra invånarnas mänskliga förhållanden och som på ett eller annat sätt straffas med embargo, sanktioner och blockader. De skador som orsakas är oöverskådliga, i liv och material, med oförutsägbara framtida uppföljare.

Red de Solidaridad con América Latina Solidaritetsnätverk med Latinamerika RESOCAL

Vet inte FN:s högkommissarie att allt detta har pågått i många år? Blockaden av USA och dess allierade på Kuba, sedan starten, är kriminell och det är det också mot Venezuela.

Rapporter om mänskliga rättigheter, i förhållande till Venezuela, berör inte problemets botten, att skydda de mäktiga verkar vara en konstant. Michelle Bachelet kritiserar en "djup ekonomisk kris, som har berövat befolkningen de medel som krävs för att tillfredsställa sina grundläggande rättigheter i mat och sjukvård, bland annat, och om den omänskliga embargo och sanktioner i USA och dess allierade, lite eller ingenting sägs. Det väcker krav som skadar Venezuelas suveränitet och hävdar till och med att det inte ska hållas något parlamentsval, vilket är en öppen inblandning i landets inre angelägenheter.

Man kräver strukturella förändringar för Venezuela, men inte så för länder och regeringar som systematiskt kränker de mänskliga rättigheterna för enskilda personer, såsom det som hände i Chile, Bolivia eller Ecuador, där det finns och fortfarande finns, en malström av våld, intolerans, rasism och diskriminering av ursprungsbefolkningar och alla dem som kämpar för att försvara sina rättigheter, vilket är de mänskliga rättigheterna som tydligt kommer till uttryck i förklaringen om mänskliga rättigheter för personer, som att vara: Rätten till liv, till utbildning till hälsa, att ha ett rättvist och rättvist arbete och ersättning och en värdig ålderdom.

Om detta inte är människors mänskliga rättigheter, vad är de då?

Vi försvarar livet, nyliberala eliter drar oss in i en konflikt och våldsam värld som gradvis kommer att bli mycket svår att lösa. De humanitära kriser vi lever i Latinamerika i dag, inklusive krisen över Corona-viruspandemi, är resultatet av nyliberala regeringar. De länder som har kunnat bättre bemöta de utmaningar som pandemin innebär, med alla dess begränsningar, är länder som har en bättre infrastruktur inom människor och hälsa, såsom Kuba, Venezuela eller Nicaragua, däribland Kuba som sätter sin mänskliga och solidaritetskvalitet i topp genom att skicka medicinska brigader till många länder i världen.

De flesta människor över en kontinent manifesterar sig med förändringens vindar i en verklig kamp för sina mänskliga rättigheter, och lämnar efter sig vad som bara var en politisk beräkning eller underlåtenhet och inte ett verkligt försvar av deras mänskliga rättigheter.

Rollen som OHCHR av FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter är just att säkerställa de enskildas mänskliga rättigheter. Hävda dessa rättigheter med alla medel till hands. Det är vad mänskligheten förväntas.

Stockholm, 2020–10